Ч. 202. Субота 29 (16) вересня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Справа Північної зелїзниці. — Події в Росиї. — Зброєня Турсчини.

Комісия для реформи виборчої займає ся тепер подрібними справами виборчими, а то: способами, в які мають виготовляти ся лїсти виборчі, як мають складати ся комісиї виборчі, як має ся віддавати голос і т. д. Подавати всї ті наради всесторонно уважаємо за злишнє, бо з них не можна би виробити собі докладного понятя о тім, як будуть виглядати слїдуючі вибори. Аж коли буде весь материял готовий, подамо єго в цілости. З причини припадаючого на нинї ческого сьвята — сьв. Вячеслава — не відбуде ся нинї засїданє комісиї а слїдуюче назначено аж на понедїлок о 3. год. по полудни.

День збору спільних Делеґаций назначено на 26. падолиста. Після „Kons. Korr." не будуть відбувати ся нові вибори до Делеґаций а зійдуть ся лиш ті самі делеґати, що були вже в маю вибрані на сесию в червни, бо тодї вибрано їх також на осїнну сесию. Зі взгляду на то, що обі сесиї делеґацийні припадають на один і той сам рік, ужито законної постанови, після котрої вибрано делеґатів на цїлий рік. Також президия і бюра та комісиї позістануть ті самі, які були підчас сесиї в червни. Сим разом зберуть ся Делеґациї в Будапештї.

Підкомітет, вибраний для приготовленя о удержавненю Північної зелїзниці, скінчив свої наради. Підчас дискусиї розбирано всї квестиї а заступник правительства давав подрібні поясненя. На внесенє пос. Мастальки ухвалено предложити комісиї внесенє, щоби справу удержавненя Північної зелїзниці і зелїзниці Остравско-фридляндскої взяти за основу до дальшого пактованя. Референтом для палати визначено пос. Шукльового. Засїданє комісиї зелїзничої відбуде ся ві второк 2 жовтня.

Характеристикою теперішної ситуациї в Росиї суть розрухи селяньскі і прояви революцийного руху на університетах. До „Русск. Слова" доносять з Вятки: В окрузї Малмиш вибухли поважні розрухи селяньскі, в котрих взяло участь яких 70 сіл. Ісправника, станового пристава і 8 урядників (сїльских жандармів) убито, а помічника ісправника тяжко зранено. Всї прочі урядники розбігли ся на всї сторони. Докладних вістий о тих розрухах нема, бо ворохобники обсадили уряди почтові і телеґрафічні. На місце ворохобнї вислано войско. Після вістий з Москви вибухла ся ворохобня ще дня 21 с. м. з нагоди ревізиї паперів резервістів. Чи сї розрухи мають характер політичний, чи за підклад служать їм справи аґрарні, сего поки що не знати. Розрухи селяньскі в подільскій ґубернії мають характер аґрарний. Про розрухи на Кавказї нема докладних вістий; звістно лиш, що вибухли в кількох сторонах.

З Петербурга доносять: На університетах і в инших школах проявила ся сильна політична аґітация. В Казани замкнено ґімназию і реальну школу. В Москві промавляли студенти за отворенєм університету, щоби зробити собі там осередок політичної аґітациї. Майже у всїх авлях, до котрих полїция не має приступу, роздають підбурюючі писма. В Дорпатї бойкотують революцийні студенти консервативних Нїмців і піддержують революцийну аґітацию Лотишів і Естонців. — З Одеси доносять, що загальні студентскі збори постановили, щоби університет, замкнений від року, був отворений для студий і для політичної орґанізациї. Правительство забезпечило студентам право зборів.

В катеринославскім полку піхоти, що стояв залогою в Лодзї, вибухла ворохобня, о котрій однак аж тепер дійшла вість до публичної відомости. Дня 24 с. м. вечером привезено до Варшави під сильною ескортою войсковою цїлу роззброєну компанію катеринославского полку піхоти. З двірця відведено її просто до арештів при ул. Длуґій. Арештовану компанію ведено заулками, котрі вечером суть звичайно зовсім пусті, щоби в той спосіб утаїти арештованє такої маси войска. Аж пізним вечером розійшла ся в містї чутка, що перед трома днями вибухла в Лодзї в сїм полку ворохобня, котру однак здушено зараз в самім початку в касарни. Ворохобників поставлено зараз перед военний суд і засуджено на тяжку примусову роботу в Сибіри. Отже тих засуджених привезли поки що до Варшави, щоби їх звідси відвезти далеко на Сибір.

Туреччина зброїть ся. Против кого? — годї поки що сказати; загально кажуть, що

НА ВОДАХ.

Образок з американьского житя.

Місто Сартоґа, то найулюбленїйше місце купелеве в Сполучених Державах північної Америки.

Міс Семпер, особа молода, елеґантна, в чорній шовковій тоалетї, саме що приїхала сюди на води. Люде розказували собі, що она носить жалобу по своїм батьку, богатім купци гуртівнику в Бальтиморе, котрий лише що недавно розпращав ся з сим сьвітом; она так за ним жалувала, так сумувала, що аж занепала на здоровлю і єї рожеве личко від сльоз аж побіліло. Приїхала на води, щоби відзискати свій давний апетит і скріпити ослаблені нерви. Як всюди, так і в американьских водах єсть звичай, що коли явить ся хтось незвичайний, то зараз всї на него зглядають ся. Так було і в сїм случаю, тим більше, що то була ще й богата наслїдниця. Всї мужчини з великого сьвіта оголосили єї зараз найпершою красою та оповідали собі несотворені річи о єї богатстві та маєтностях. Але жінки не такої були гадки. Для одних була она за блїда, для других не убирала ся як слїд, а панна Канобі, котрої роки вже від десять лїт стояли все в однїй мірі і анї руш не могли переступити двайцять і четвертий рік, таки всїх завіряла, що панна Семпер все таки не знає так поступати і жити, як то жиє ся в високо образованих товариствах.

Але хороша незнакома анї крихітки не журила ся тими поговками; ходила пильно пити воду до жерела, котре приписав їй лїкар, заєдно спускала соромливо очи в долину і удавала, що єї цїлий сьвіт нїчого не обходить, коли влїзлива молодїж заглядала їй в очи. Всї думали, що молода дама дійстно так тужить та сумує за померлим батьком.

В ту саму пору загостив до Саратоґи також і майор Фіцконнель, мужчина красний, як мальований, в самім цьвітї віку, котрий також зовсїм рівнодушно дивив ся з гори на цїлий сьвіт. Він виглядав на дотепного офіцира. Люде розповідали собі, що він анґлїйский майор, а єго брат то найбогатїйший льорд на цїлу Анґлию. Дехто догадував ся, що він має великі доходи з маєтностий, положених в західних сторонах Сполучених Держав.

Майор Фіцконнель не шукав нїяких знакомостий, не пхав ся в товариства, але знав ся на тім, коли хто був для него чемний. Мужчини хвалили єго здоровий розум і славили єго знанє сьвіта та паньске поведенє. Дами замічали, що він якось бокував від них, так, що они не були в силї висказати о нїм свого суду, але якраз тому стали они ще цікавїйші.

Стало ся случайно, що майор Фіцконнель і панна Семпер стрітили ся одного дня при жерелї. Майор набрав був якраз в свою склянку чистої як сльоза води, коли надійшла міс Семпер. Майор був собі чемненький чоловічок і подав панні свою склянку; але коли она пила, упала їй красна батистова хусточка на землю. Майор підняв чемно хустку і подав єї панні, котрій тая чемність офіцира так сподобалась, що она аж почервонїлась — а при тім випав їй з рук маленький кошичок, в котрім красна міс носила свою ручну роботу. Завсїгди чемний вояк, піднїс і кошик та подав єго панні.

Поклонившись опісля чемно, пішов він на прохід, а панна відійшовши від жерела, пішла до свого помешканя. Розуміє ся, що й годї припустити, щоби донька богатого гуртівника незапримітила дві такі чемности брата анґлїйского льорда і не уміла їх оцїнити. Також годї й то припустити, щоби чемний офіцир не догадав ся, чого панна спаленїла. Але поки що, то річ певна, що одно пішло в одну, а друге в другу сторону, не оглядаючись навіть за собою.

против Болгариї, однак годі припускати, щоби Болгария сама схотіла вести війну з такою державою, якою все ще єсть Туреччина. Можна длятого скорше припускати, що Туреччина зброїть ся не лиш против Болгариї, але й против всякого руху на Балкані взагалі, який там загрожує єствованю турецкої держави. Міністерство війни видало приказ збільшити баталіони нізамів (лінійної армії) II. і III. корпуса (в Адріянополи і Солуни) до 800 мужа в кождім, до чого не мають бути ужиті редифи (краєва оборона) або іхтія ди (резервісти), лиш рекрути. Крім того покликано 20 баталіонів редифів і змобілізовано дивізиї нізамів в Скоплю і Кочані та скріплено артилерию тих дивізий. З Константинополя прислано велику скількість муниції і воєнного материялу та мундурів а крім того до Серрес привезено вже 6 машинових кораблів для забезпеченя долини над Кресною межи Єнікеї і Ваканов.

Новинки.

Львів, дня 28-го вересня 1906.

— Іменованя і перенесеня. Львівский висший суд краєвий іменував канцелістами в судах повітових: Теодора Мельничука, підофіцира рахункового 80 полку піхоти для Долини; Григория Гелету, підофіцира рахункового 20 полку піхоти краєвої оборони, для Перемишля; Івана Гретчака, підофіцира рахункового 1 полку піхоти для Делятина; Івана Пашківского, підофіцира рахункового 7 дивізиї трену для Мельниці; Станислава Крайцетера, тит. вахмайстра 5 команди жандармериї для Болшівця; Давида Бляйхера, підофіцира 44 полку піхоти, для Старої соли; Івана Ваврика, тит. вахмайстра 5 команди жандармериї для Судової Вишні; Гірша Авербаха, підофіцира рахункового 3 полку артилериї кріпостної для Копичинець і Юрия Балакіма, підофіцира рахункового 89 полку піхоти для Николаєва.

— Ювилейна вистава огороднично-пчільнича у Львові. Зі взгляду на улекшене для молодежи шкільної оглядин вистави огороднично-пчільничої, ухвалив центр. заряд товариства огор.-пчіль. знизити ціну вступу на згад. виставу для учеників і учениць шкіл народних і середних на 10 сот. від особи. Знижка та буде важна лише на передполудневі години, а то від 9—1 під услівєм, наколи ученики(-ці) ґреміяльно посіщати муть згадану виставу під проводом своїх учителів(-ок).

Заразом маємо честь віднестись з прошенєм до Сьвітлих Дирекций шкіл, що-б зволили наші змаганя в сій справі поперти. — *Від центр. заряду Сполуч. Гал. Тов. для городництва і пчільництва у Львові.*

— Рускі паломники вертають вже з подорожи до Сьв. Землї. В середу станув корабель „Тіроль“ з паломниками в Триєсті, де по лікарских оглядинах в пристани позволено всім висісти на беріг. Всї вертають здорові і нинї рано мали вже приїхати до Львова. Є. Е. Высреосьв. Митрополит гр. Шептицкий поступив до Риму.

— З „Народної Гостинниці“. На розі ул. Сикстуской а Костюшка у Львові станув вже величавий будинок „Народ. Гостинниці“, а товариство сего підприємства повідомляє отсим, що торжественне посьвячене его дому відбуде ся в неділю дня 30 вересня с. р. о год. $12^1/_2$ в полудне.

— Завчасна зима. В цілій середній Европі нагло постуденіло, а в декотрих сторонах взяли вже навіть морози зовсім так, як би з початком зими; не дивота, що й у нас в цілім краю настала в послїдних днях значна студінь а в многих сторонах впали й сніги. Так доносять з Горлиць, що там дня 25 с. м. верхи сусїдних гір покрили ся зовсім снігом і настала значна студінь. В недалекім Бескиді сніг грубою верствою засипав не зібрані ще плоди польні. Того самого дня лютила ся в Щавниці велика завірюха снігова, а коло Нового Санча впали також сніги. — З Угорщини доносять: В Пряшові настала студінь як серед зими а гори вкрили ся снігом. В Татрах з угорскої сторони— як доносять з Кешмарка—падав сніг через кілька днів і гори зовсім покриті снігом а дня 25 с. м. падав також і в Кешмарку грубий пластовець. В долїшній і горішній Австриї, в Стириї і Каринтиї та в Ческім лісї упали так само сніги. З Мидлїнґа під Віднем доносять: Незвичайно студений вересень і безнастанні дощі спинили дозріване винограду, внаслідок чого добуток вина як під взглядом скількости так і якости єсть значно менший як був торік. Дня 25 с. м. рано було лиш три степені тепла. Около 2 год. по полудни стемніло ся і впав сильний град зі снігом. Зерна граду величини ліскового оріха наробили у виноградниках великої шкоди. — З Бадену під Віднем доносять під тою самою датою: Над Баденом пересунув ся сильний хмаролом і градова туча, котра тревала 10 мінут. Зерна граду вкрили улиці міста грубою верствою. Всї виноградники положені в тій стороні, котрою пересунула ся туча, потерпіли дуже. В сусїдних місцевостях Пфафштиттен, Йосефсталь і Гумпольдскірхен упав сніг. — З Рудольфсверт в Країні доносять про дивне з'явище, яке там видко було дня 25 с. м. в горах Ускоках, положених на граници Країни і Хорватиї: в хвили, коли зачало сипати снігом, показала ся красна дуга, котру видко було аж до хвилї, коли вже зачало дуже ліпити снігом; ще не перестав був падати сніг, як вже сонце засьвітило знову. — З Маґдебурґа доносять, що в цілій середній і північній Німеччині настав був дня 25 с. м. мороз, котрий доходив аж до 4 степенів. В Гарци і в гескихь горах упали великі сніги.

— За братоубийство засудив львівский суд карний Федька Курия, літ 28, господаря з Горайця коло Чесанова, на кару смерти. Федько Курий по смерти батька обняв був господарство, зложене з 12 морґів ґрунту і господарских будинків, а заразом і опіку над двома молодими братями і сестрою. Гірка ж то була опіка для молодшої рідні. Федько збиткував ся над ними а при тім і показував велику захланність гроша. Молодший его брат Андрух, вислуживши у войску, сказав ему, що оженить ся з Анною Ребіжант, дівчиною з того самого села, і буде разом з ним господарити на ґрунті. То не сподобалось Федькови і він радив ему, щоби женив ся з дівчиною з другого села і пристав до еї ґрунту. Але рівночасно був в селї й другий парубок Михайло Лебедович, літ 27, котрий також хотів женити ся з Анною і уважав Андруха за свого суперника та із за того мав злість на него. Отже стало ся так, що Андрух щез десь нараз без слїду. Шурин Анни Газ звернув на то увагу жандармериї а тота почала слїдити і вкрила слїди крови в стодолї Федька і зараз арештувала его і Лебедовича. Тіло Андруха, страшно покалїчене, знайдено закопане в стодолї. В слїдстві зізнав Федько, що Лебедович прийшов до него в ночи на 13 липня с. р. узброєний в сокиру і косу честував его горівкою і намавляв до убитя Андруха; пізнїйше рубав его сокирою і косою а Федько пробив его ще вилами. По переведеній розправі трибунал на основі вердикту сидиїв присяжних, котрі 12 голосами потвердили питаня що до вини Курия а заперечили 6 голосами питаня що до вини Лебедовича, засудив Федька Курия на кару смерти через повішене а увільнив Лебедовича.

— Притомність ума в нещасливій пригодї може нераз дуже богато помочи а нераз уратувати й від смерти, як ось показує слїдуючий случай: В неділю дня 23 с. м. машиніст зелїзничий Станислав Викторчик, що вів поїзд тяга ровий до стациї Глибокої на Буковині, впав під поїзд внаслідок того, що купля, яка сполучає машину з тендером, розірвала ся. Але він не стратив притомности, лиш в так страшній хвили, лиш припав до землї а поїзд, зложений з двайцять і кілька ваґонів переїхав понад ним, не зробивши ему смерти. Коли перепудженому топникови удало ся поїзд задержати, знайдено Викторчака лиш з кількома, що правда не малими, але небезпечними ранами від куплїв звисаючих з ваґонів. Раненого відвезено до Черновець, де на двірци заалярмоване Товариство ратункове подало ему першу поміч.

— Крадїж в монетарни. Перед кількома днями доносили ми о великій крадежи сьвіжо вибитих гроший в баварскій монетарни в Монахові. Злодії украли були 130.000 марок штуками по 10 марок а 50 кільо ваги. Річ очевидна, що такої крадежі могло допустити ся лиш кілька злодіїв, хоч би лиш длятого самого, що такий тягар не міг легко один винести. Зразу пропав був весь слїд за злодіями і здавало ся, що крадежі не можна буде ніяк викрити, бо недавно перед тим вибито такі самі гроші і пущено в курс. Тимчасом удало ся злодіїв борше викрити, як того можна було сподївати ся. Крадежі допустили ся 3 братя Руф, з котрих один, Макс Руф єсть робітником в монетарни, а другий механїком. Оба они були занятї в монетарни. Третий брат служить у войску при відділї для умундурованя в Монахові. На слїд злодіїв впала не полиция. Кондуктор від трамваю побачив у якогось гостя в портмонетцї дуже богато золотих гроший і казав его арештовати. Той гість то був

Але панна Семпер, дбаючи про своє здоровле, зайшла одного дня, і то дуже раненько, до жерела. Та бо й майорови захотілось відотхнути сьвіжим воздухом в ту пору, коли ще спали всї другі купелеві гості. І знову стало ся лиш случайно, що они тут зійшли ся. Майор був так само як давнїйше чемний, набрав шклянку чистенької води і подав еї панні, а то повтаряло ся тілько разів, кілько приказав був лікар. Кілько склянок випив майор за здоровле панни, годі вже відгадати; але коли зважимо, що лікарі приписують звичайно навіть делїкатним дамам пити чотири до вісім склянок після курациї, — коли відтак зважимо дальше, що дама з делїкатними нервами не буде чей так скоро пити одну за другою, як приміром який погонич, лиш поволеньки, з пристанками, по трошки — коли отже все то добре розважимо, то не буде нас то дивувати, що досить ще лишило ся часу, щоби навязати яку таку розмову і дальше еї вести.

І дійстно так було. От і прийшло до першого зближеня, а коли обоє випили приписане число склянок, то позволив собі майор попросити панну на маленький прохід, ну, і очивидно она ніби то з разу не хотіла, але відтак на то пристала. Бо-ж то, бачите, був дуже гарний поранок.

Коли они опісля на знак дзвінка прийшли до їдальної сали на сніданок, то у обоїх були лиця такі повні житя, такі румяні, а обоє мали при тім такий апетит, що їм аж всї другі гості завидували. Звістна преці річ, що то може сьвіжий поранний воздух!

О десятій годині вийшла міс Семпер із своєї комнати, а чорна сукня на ній була її тепер озобливо до лиця. Проходжувала ся сама одна по парку чогось задумана і держала отверту книжку в руці. Тепер пустилась пропістєнько аж на сам конець парку, щоби її там ніхто не перешкаджав в еї задумі. Але бо й майор шукав самоти і длятого вибрав ся на свій звичайний прохід. Стрітив случайно панну, пристанув, перепрашав еї та звиняв ся, коли він її може своєю особою перешкаджає, і сказав, що готов в сей час вернути ся назад. Але панна Семпер почала его завіряти, що він зовсім їй не перешкодив, противно, що... і замкнула книжку. Сїла собі на лавочку з мурави а майор сїв коло неї та став еї розпитувати, що она такого читає, і не міг аж нахвалити ся, як то она умів підобрати собі відповідних книжок до читаня. Пішла розмова таки на добре і протягнула ся аж доти, доки аж дзвінок не дав знов знати, щоби гості купелеві сходили ся... на обід. І сим разом не потребували они жалувати ся на злий апетит. О четвертій годині по полудни поміг майор всісти панні до парокінного фіякра, сїв і сам, і так поїхали обоє разом до Лїнд, недалекої оселї. А Саратоґа славна з того, що єї околиці пречудесні.

(Конець буде).

робітник з монетарні Макс Руф. Єго брата, котрий служить при войску, казав арештовати якийсь фельдвебель. Тої ночи, коли стала ся крадіж, виходив він з касарні а за свою поміч дістав 30.000 марок. Він звернув на себе увагу тим, що робив дуже великі видатки і формально розкидав грішми; 60.000 марок знайдено в помешканю Макса Руфа а прочі гроші злодії або десь сховали або може закопали; они не хотять сказати, де їх поділи.

Телеграми.

Будапешт 28 вересня. Рада генеральна австро-угорского банку на вчерашнім засіданю під проводом губернатора, д-ра Льва Білїньского, постановила підвисшити стопу процентову.

Рига 28 вересня. Вчера вечером кинено знов бомбу на віз трамваєвий. Бомба вибухла, але розсадила лиш стовп. Виводника замаху зловлено і поставлено перед польний суд, котрий засудив его на смерть.

Петербург 28 вересня. (П. А.) В кутаіскій губернії вибухли поважні непокої серед тамошного сільского населеня, котрому дано кількадневний речинець до заплаченя податків. В тамбовскій губернії вибухли також непокої. Власти адміністрацийні зажадали заведеня надзвичайної охорони.

Ню-Йорк 28 вересня. В полудневих сторонах удільних держав Люйзияна, Міссіссіпі і Георгія дощі і бурі наробили великої шкоди. Місто Орлеан стоїть під водою.

Копенгаґа 28 вересня. „Nat. Tidende" доносить, що в кругах, зближених до Двору, зачувати, що приїзд царскої родини ожидають тут в першій половині жовтня. Цар разом з королівскою родиною буде мешкати на замку в Фреденсборґ.

Київ 28 вересня. Предсідателя тутешного відділу союза „правдивих русских людий" обжаловано о зраду державну з причини, що вислав до президента міністрів телеграму, в котрій домагав ся розвязаня Думи, доказуючи, що она бажає крови і стремить до упадку Росиї.

Танґер 28 вересня. В Немур (в Альжирії) лютив ся сильний циклон і понищив городи та многі доми, між иньшими будинок войсковий. Шкода дуже значна. Згинуло також і кількох людий; доси зголошено три случаї смерти.

Варшава 28 вересня. В четвер в ночи поїзд особовий, їдучий з Домброви, задержав машиніст, добачивши, що зворотниці зле уставлені. Коли прикликаний шльосар зближив ся до зворотниць, напало на него серед темноти 4 людий і зранили тяжко ножами. Поїзд по вимменю каміня, вложеного межи шини, поїхав в дальшу дорогу.

Сосновець 28 вересня. В четвер розстріляно якогось Левковича, обжалованого о замах рабунковий.

Варшава 28 вересня. Суд засудив з 5 членів партиї анархістів і комуністів 2 на 4 роки тяжких робіт, а 3 на заточенє на Сибір.

Ґрац 28 вересня. Нині рано поїзд почтовий ч. 33, виходячий звідси о 7 год. 22 мін., наїхав о год. 7 мін. 35 на стациї Юдендорф на поїзд товаровий ч. 139, причім 3 особи тяжко поранені а 5 легко.

Ковно 28 вересня. Оногди напали розбишаки на двір властителя маєтности Яновского і забрали з зелізної каси 10.000 рублів та втекли.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).